

CHUCHELÁČEK

Ročník 2020

číslo 2

Vydává Obec Chuchelna

Úřední hodiny:

pondělí 8 - 12, 13 - 17 hodin

středa 8 - 12, 13 - 16 hodin

Doručovací a fakturační adresa:

Obec Chuchelna
Chuchelna 269
513 01 Semily

Bankovní spojení:

ČSOB, a. s.
107773716 / 0300

Tel.: 481 622 702

www.chuchelna.cz

obec@chuchelna.cz

datová schránka: ib5bypj

Uzávěrka č. 2/2020 byla 20. 5. 2020

Příspěvky do Chucheláčku zasílejte na e-mail: ivahermanova@seznam.cz

BUDE MÍT CHUCHELNA OBECNÍ SYMBOLY?

Vážení občané,

dovolte mi informovat vás, že na veřejném jednání zastupitelstva obce Chuchelna konaného dne 21. 5. 2020 byl odsouhlasen návrh znaku naší obce.

Autorem návrhů je náš občan Jaroslav Barták, autor mnoha obecních znaků a praporů okolních obcí.

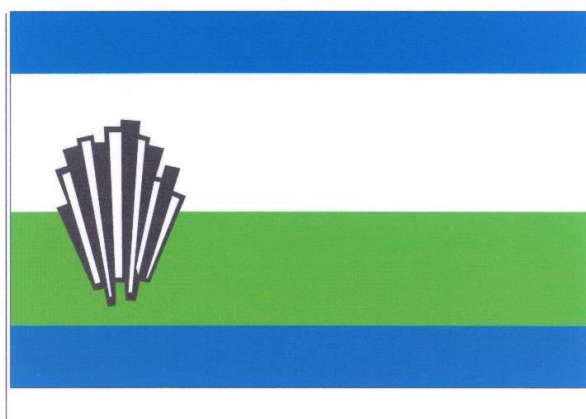
Znak obce by měl zobrazovat dominantu obce a případnou výjimečnost, charakteristiku. Měl by být jednoduchý, lehce zapamatovatelný a nezaměnitelný.

Návrh znaku - zobrazuje zelený a bílý Kozákov (dominantní symbol naší obce v létě i v zimě) a jeden ze vzácných úkazů našeho území – sloupcovitá odlučnost čedičových sloupců uspořádaných do vějíře.

V modrém štítu snížené zelené břevno a zvýšené stříbrné návrší. Do břevna je vetknut vějíř stříbrných a černých čedičových sloupů jako zobrazení sloupcovité odlučnosti čediče v místních lomech, které je jedním z nejvzácnějších a nejcharakterističtějších přírodních úkazů na našem území.

Návrh praporu – se odvíjí od navrženého znaku:

List tvoří čtyři vodorovné pruhy – modrý (hraniční řeka katastru Jizera), zelený a bílý (Kozákov pro letní turistiku i pro zimní sporty), a opět modrý (obloha). V žerďové části se opakuje vějíř bílých a černých čedičových sloupů. Poměr stran praporu je 2:3.

Tento zastupitelstvem schválený návrh znaku musí být nyní schválen Podvýborem pro heraldiku (nauka o znacích) a vexilologii (nauka o vlajkách) Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Bc. Eva Peštová, starostka obce

Z ČINNOSTI RADY OBCE

Vážení občané, ani v době koronavirové krize činnost rady neustala. Naopak. Museli jsme řešit nastalou situaci, na kterou nebyl nikdo z nás připraven, a mnohé situace žádaly okamžitá řešení. V obci vznikl krizový štáb, který se scházel dle potřeby, řešil provoz mateřské školky a jídelny (samozřejmě v úzké spolupráci s panem ředitelem), systém výdejů jídla pro cizí strážníky, sháněl ochranné pomůcky a dezinfekce. Velkou pomoc nabídl se šitím roušek chuchelské dobrovolnice Alena Babková, Sára Babková, Gabriela Pavelková a Ivana Heřmanová. Obec jim ještě jednou děkuje. Díky nim jsme mohli distribuovat více než **225 látkových roušek** mezi občany starších 65 let, spolu s nabídkou pomoci s nákupy, léky apod. Této možnosti využil dvakrát jeden náš občan. Od Libereckého kraje jsme obdrželi nanofiltry, které jsme redistribuovali mezi výjezdní jednotku chuchelských hasičů, do školní jídelny a Romaně Kořínkové, která rozváží obědy. Dle mimořádných opatření jsme museli upravit úřední hodiny, zrušit chystané akce jako Pálení čarodějnic, jarní koncert v kapli a pouť. V návaznosti na doporučení hejtmana Libereckého kraje a po upozornění Policií ČR na nerespektování mimořádných opatření, jsme po dva víkendy uzavřeli příjezdy na Kozákov. Ostatní turistická místa jsme monitorovali.

Uzavření přístupových komunikací na Kozákov

Kvůli pandemii byla uzavřena MŠ, její provizorní provoz začal 11. května, plný provoz 18. května. Škola začne 25. května – vše za zvýšených hygienických podmínek a doporučených opatření.

Mimo řešení kovidové situace jsme pokračovali v projednávání běžných agend.

Aktualizovali jsme Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Libereckého kraje. Tento dokument je mnohdy v žádostech o dotace rozhodující. To jsme zaznamenali, když jsme se poohlíželi po dotacích na ČOV u školy a bytovky, na zastaralém a neaktuálním plánu naše žádosti ztroskotaly. Schválili jsme nové řády veřejného pohřebiště pro Lhotu i Chuchelnu.

Zahájili jsme jednání ohledně nájemní smlouvy na současnou zahradu MŠ, a s tím související přístupovou cestu na pozemky Vocolkových.

Odsouhlasili jsme změnu smluvních stran v případě nájmu obchodu ze společnosti Family N&T na pana T. D. Nguyen.

Pronajali jsme bývalou prodejnu na Komárově.

Na posledním konání veřejného zasedání zastupitelstva jsme odsouhlasili pronájem části věže na Veverce společnosti Vodafone a společnosti Metronet.

Vyjadřovali jsme se k žádostem o souhlas s umístěním stavby – na Kamínce čp. 27, ke stavebním úpravám domu čp. 220, krytému stání pro osobní automobil u čp. 32 Lhotá a uzavřením smluv o zřízení věčného břemene.

Nechali jsme upravit pomník u vysílače na Kamínce a požádali p. Špidlena o odborný názor na živý plot na hřbitově na Lhotě, v Chuchelně a na stav březek u hřbitova v Chuchelně.

Projednávali jsme možnosti dotací – eko školky a vybavení přírodních zahrad (zde jsou limity přesně určujících prvků, co má přírodní zahrada obsahovat).

Poslaná žádost o dotace na opravu hřiště, která byla schvalována na letošním mimořádném veřejném zasedání zastupitelstva, je prozatím bez odezvy.

Dále jsme odeslali žádost na konání letošní pouti (tuto žádost jsme kvůli pandemii stáhli); žádost o dotaci na provoz sportovního kroužku (a opět kvůli současné situaci bez odezvy), a také žádost o dotaci na hasičské ochranné pomůcky a na opravu místní dopravní infrastruktury.

Avizovaný projekt Na kole dětem byl posunut o 14 dní. Bude kapacitně omezen a bez účasti veřejnosti. Stejná trasa se však pojede i příští rok. Členové rady mezi sebou vybrali příspěvek 10 tisíc korun, ten

bude předán přímo peletonu 10. 6. Pokud se chce přidat někdo další, má možnost.

Obecní úřad a také rada obce neustále řešila problémy s kabelovou televizí. Mnoho nepříjemností bylo, je a bude způsobeno s postupným vypínáním a přeladováním na vysílání DVB-T2, které pro nás ještě neskončilo – kvůli pandemii byly veškeré termíny posunuty.

Obec Chuchelna obdržela od KatroServisu, resp. od Rozhlasové rady televizního vysílání pokutu za nedodržení licenčních podmínek. Na tuto skutečnost – a to nedodržení délky smyčky byla obec již v roce 2015 upozorněna. Tomáš Šimek délku smyčky zautomatizuje tak, že do licenční délky budou vkládány fotografie. Stejně tak zajistí zákonné uchování záznamů po dobu 30 dnů od vysílání a doplní název infokanálu v logu na obrazovce.

Probírali jsme žádosti o příspěvky a dotace – dar ve výši 3.000,- Kč jsme schválili na projekt cyklobusy v Českém ráji Mikroregionu Český ráj. Byla schválena žádost o poskytnutí dotace ve výši 20.000,- Kč MS Slap a odmítnuta žádost o příspěvek na provoz Linky bezpečí.

Pokud se týká staveb a akcí v obci:

- ❖ Rozběhla se společná stavba VHS a obce – vodovod na Sídlišti. Z výběrového řízení vzešla nejlépe 1. jizerskohorská, která tento projekt realizuje. S touto stavbou nás čeká dopravní omezení v pracovní době od 7 – 16 h, v úseku u Šindelářů a Pelantů nás čeká od 25. 5. úplná uzavírka na přibližně 10 pracovních dní.
- ❖ Podařilo se realizovat opravu kanalizace u Housů pomocí sklolaminátových rukávců. Čekáme ještě na nové vyjádření ČEZu, protože původním vyjádřením propadla platnost, pak můžeme požádat o obnovu stavebního řízení na vyústění od Třech stodol, které je od r. 2015 zastaveno.
- ❖ Po mnoha útrapách se nám podařilo najít, jak se říká lidově, „jádro pudla“ v hromadění vody za obchodem. Našli jsme odtoky, které byly zanesené, objevili jsme ucpané šachty. Všechny jsme je vyvýšili na úroveň terénu, aby byly dobře dostupné i do budoucna.
- ❖ Na veřejném jednání zastupitelstva jsme se dohodli, že spadlou hřbitovní zeď nahradíme živým plotem z tisu. Živý plot zpevní svah, oproti tomu při výstavbě zdi by musely být důkladné základy, které by stavbu prodražily. Za ušetřené peníze dokážeme vysadit i nový živý plot na hřbitově Lhota – ten je v současnosti již dožitý. Čelní zeď – vstupní brána na hřbitově v Chuchelně zůstane z bílých lícových cihel.

Foto z výstavby vodovodu na Sídlišti

A s projektanty jsou projednávány následující projekty:

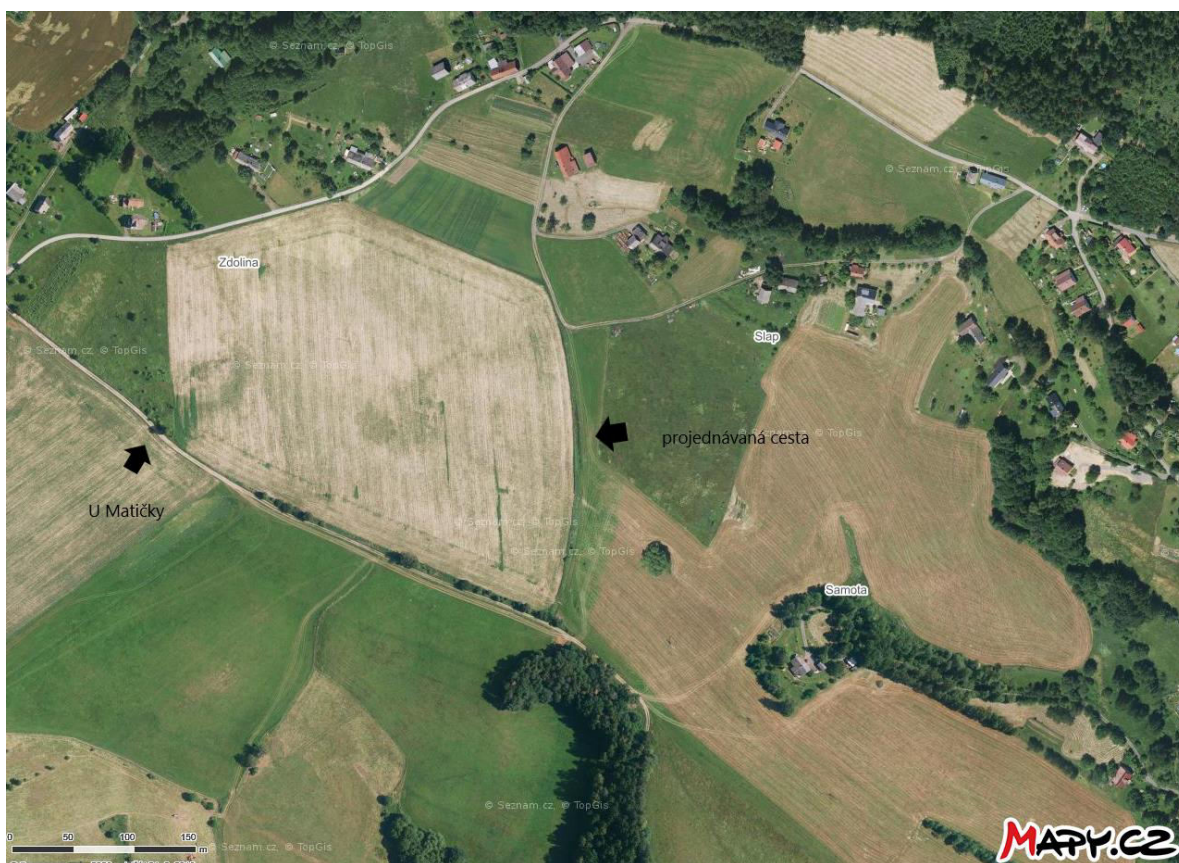
- ❖ chodník Chuchelna – Semily, zde si Chuchelna nechává zpracovávat svůj projekt jednotné kanalizace pod chodníkem
- ❖ dokončení úpravy křižovatky u Sůvů; tento projekt jsme oddělili od projektu chodníku od školy k zahradě mateřské školky. Je zde

méně účastníků, tudíž větší úspěšnost při povolování, tím dojde k časové úspoře

- ❖ velký projekt ČEZu v horní části Chuchelny
- ❖ kanalizace Slap

Podrobnosti o úpravách komunikací a obecních cest:

- ❖ Na cestu kolem pneuservisů k „Traktorce“ jsme již oslovili tři dodavatele (Strabag, Colas, M-silnice) a vybrali nejvhodnějšího – M-Silnice. Nyní domlouváme termín akce, nabídková cena činí přibližně 173tis. bez DPH.
- ❖ Komunikace „Na Kopeček“ – bohužel očekávaný projekt na opravu této komunikace není panem Balátkou Maršíkem zpracováván, a kvůli jeho časové vytíženosti ani letos nebude. Dostali jsme kontakt na jiného projektanta a zahájili jednání.
- ❖ Projednávali jsme žádosti i podněty našich občanů – vzrůstající provoz na komunikaci na Slapě a na Hromovce; opravu cesty k Šulcovým; obnovení zaorané cesty od Slapu k Matičce. V této žádosti rada dospěla k názoru, že prozatím není nutné tuto cestu obnovovat. Shodla se však na budoucí úpravě využívané cesty v úseku od Vejměla ke křižovatce u p. Marka a p. Čermáka. Tato cesta se postupem času vyjela v louce – viz mapa níže .

Shodný návrh je nechat povrch přírodní, strhnout břeh, tak aby byla cesta v původních kolejkách a osázet stromy. Bude nutné obnovit vytyčení, protože vytyčující kolíky zde již nejsou. Na výsadbu stromů podél cesty se poohlédneme po dotacích.

- ❖ Na základě stížností občanů jsme také zahájili jednání s městem Lomnice n. P. Při jejich těžbě městských lesů ničí obecní cestu na Lhotě.

Rozjeli jsme na zkoušku provoz tzv. mobilního rozhlasu. Jedná se o systém smart komunikace – informace z úřadu odcházejí na webovou stránku obce, facebook obce, nově do mobilní aplikace anebo do e-mailu občanovi. Těm starším je pak možnost zasílání důležitých informací SMS zprávou a v případě krizových situací je SMS rozeslána všem přihlášeným občanům. Přihlaste se k odběru!

Odsouhlasili jsme zdražení obědů v jídelně školy pro cizí strávníky ze současných 62,- Kč na 65,- Kč a schválili opravu čerpadla hasičského vozu ve výši 80 tisíc korun.

Na závěr bych chtěla veřejně prezentovat poděkování Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje, územního odboru Jablonce nad Nisou, naší jednotce dobrovolných hasičů při vyhlášení nejvyššího požárního poplachového stupně – požáru lesa v obci Horská Kamenice. Zásah byl prováděn ve velmi svažitém, nepřístupném terénu za velmi silného větru v nedýchatelném prostředí za použití dýchací techniky, byl velmi fyzicky a časově náročný a každý z hasičů se zde vydal ze všech sil. Plocha požáru o rozloze cca 700 x 400 m byla likvidována i pomocí letecké techniky. Jejich pomoc byla obrovským přínosem.

3 fotografie z požáru lesa v Horské Kamenici

Vážení občané, přeji vám krásné a pohodové prožití nadcházejícího léta.

Bc. Eva Peřtová, starostka obce

ŠKOLA V DOBĚ "PANDEMICKÉ"

Byl jsem osloven editorkou Chucheláčku, abych napsal článek za školu. Sám bych asi na uzávěrku příspěvků úplně zapomněl. Doba je zvláštní. Tak tedy, jak začít.

Začínám psát ještě v době příprav na znovuotevření naší základní školy. Musím to upřesnit. Zatím to nebude úplné otevření. Proč tomu tak je, to jistě všichni víte z médií, která jsou plná zpráv o novém rozvolňování protiepidemických opatření, které s sebou přineslo zavedení nouzového stavu vládou České republiky v březnu. Naše škola se uzavřela pro žáky a veřejnost hned po jarních prázdninách v pondělí 16. března. Dva dny na to, 18. března, byla uzavřena i naše mateřská škola. V provozu zůstala pouze školní jídelna, která po celou dobu vyhlášeného nouzového stavu vyvažovala obědy pro pracovníky školy a cizí strážníky z řad občanů. Vstup do budovy školy byl občanům přicházejícím si pro obědy povolen pouze v začátcích, pak došlo k předávání obědů prostřednictvím pracovníků školní kuchyně, které obědy v ešusech předávaly čekajícím strážníkům ve vchodových dveřích. Tato situace nadále trvá. Pro další strážníky jsou obědy stále rozváženy pracovníky obce.

A jak to bylo s „vyučováním na dálku“? Mé kolegyně učitelky oslovily rodiče žáků, buď telefonicky, nebo i elektronickou poštou, jak by bylo vhodné pokračovat ve výuce. Až na snad jednu výjimku byli rodiče pro to, abychom zadání úkolů žákům posílali prostřednictvím e-mailů, oni svým dětem úkoly zprostředkují, a po vypracování nám je nafotí a pošlou zpět ke kontrole. Tak to je celý princip našeho vyučování na dálku. Kolegyně Martina Vaníčková, protože vyučuje starší žáky, dokonce několik vyučovacích lekcí nahrála do mobilní aplikace a žákům je prezentovala na YouTube. Pro zasílání úkolů jsme si po třídách vytvořili e-mailové adresy, a žákům a rodičům sdělili hesla pro přístup do těchto schránek. Samozřejmě byla ponechána i možnost vyzvedávat si zadání úkolů ve vestibulu školy a zde i odevzdávat vypracované úkoly. Museli jsme totiž také zohlednit to, že někteří rodiče potřebují využívat domácí počítač pro svou práci. Tuto možnost vyzvedávat si úkoly osobně ale využilo jen několik žáků. My jsme zaslané úkoly kontrolovali a rodičům a žákům sdělovali, kde jsme objevili případné chyby, nebo samozřejmě, a to ve většině případů chválili za vzorné vypracování zadaných úkolů. Ale přímý kontakt, tzv. interakci mezi učitelem a žákem to nahradit nedovedlo. Myslím si, že žákům se po kamarádech spolužácích a snad i učitelích už stýská. Nám po nich také. Musím zde na tomto místě moc poděkovat rodičům našich žáků za to, že na sebe vzali velkou část naší práce a se svými dětmi se doma věnovali vypracovávání námi zasílaných úkolů. Mnozí z nich se toho zhostili opravdu na výbornou. I oni by možná měli 30. června dostat své vysvědčení.

Mateřská škola v omezeném režimu se otevřela 11. května. Zpočátku byly děti čtyři, pak jich přibýlo. Nás toto otevření čeká v pondělí 25. května. Budeme mít režim omezený počtem žáků, kteří mohou do patnáctičlenných skupin nastoupit. Ale ani 15 jich ve skupině nebude. Zůstane nám původní uspořádání – 1. a 2. ročník společně a 3. a 4. ročník

společně. Někteří rodiče využili možnost dobrovolnosti a své děti do školy v letošním školním roce již nepošlou. Je to dáno obavou o zdravotní stav samotných dětí a obavou o zdraví svých blízkých členů rodiny. My to plně respektujeme a takovým žákům budeme i nadále úkoly zprostředkovávat elektronickou cestou. Pro žáky, kteří do školy nastoupí, bude vyučování podle upraveného rozvrhu začínat jako obvykle v 7.45, skončí v 11.30, pak bude následovat oběd a po něm mohou pokračovat buď ve školní družině, nebo ve sportovním kroužku. Případně budou odcházet po skončení vyučování domů. To vše za zprůsvětlených hygienických pravidel!

Doba je nesmírně hektická a podobně jako některá vládní rozhodnutí, třeba ani to, co jsem zde napsal, nebude v době, kdy budete Chucheláček číst, platit. I to se může stát. Jak je to složité, bych chtěl ukázat na dvou příkladech. Obec, náš zřizovatel, dostal od Libereckého kraje nabídku, že zajistí podle objednávky potřebné hygienické pomůcky. Je to už dost dlouhá doba a některé věci zatím nedorazily. Další příklad. Objednal jsem bezdotykové teploměry. Z pěti až desetidenní dodací lhůty, kterou obchod garantoval je již dní 22, a teploměry zatím nemáme. Ten samý distributor, ty stejné teploměry, nabízel, čtyři dny po mé objednávce na svých stránkách ve dvacetiprocentní slevě o 620,- Kč za kus dražší. No myslím, že bohužel někteří naši spoluobčané, ale i některé firmy a státy na nastalé situaci pěkně zbohatnou! A proto jsme se spoléhali sami na sebe a staré osvědčené dodavatele. Podstatné věci a úpravy před otevřením školy jsme realizovali ve vlastní režii.

Ještě bych se chtěl také zmínit o jedné nepříjemnosti, kterou nám nouzový stav připravil. V té době probíhaly zápisy do prvních ročníků základních škol. A protože to školský zákon umožňuje, není přítomnost zapisovaného žáka u zápisu bezpodmínečně nutná. Ještě že celou řadu našich budoucích prvňáčků známe z naší mateřské školy. Ono někdy „kupovat“ zájce v pytlí se nevyplácí. Možná, že v září, po nástupu prvňáčků do školy budou muset některé školy přistoupit k dodatečným odkladům školní docházky. To by se nás ale týkat nemělo. Rodiče dvou potenciálních našich prvňáčků podali žádost o odklad povinné školní docházky. Snad se nám to podaří do září kladně vyřídit, protože zatím poradny, speciální centra, ale hlavně pediatři nutná doporučení nevystavili. Ale pro nás je podstatné to, že od září k nám nastoupí silný první ročník. Budeme mít totiž 16 prvňáčků! A to tu dlouho nebylo. A možná zase několik dalších sezón nebude. Tak to prostě na vesnici chodí.

Jsou roky dobré a roky horší. Stejně jako letošní rok. Máme radost z toho, že jsme zapsali tolik budoucích žáků naší školy. Ale smutkem na duši se podepsala zdravotní krize, která poznamenala celý svět. Spolu s ní jde ruku v ruce i krize ekonomická. Kéž by se podařilo obě tyto krize v co nejkratší době překonat a vrátit světu klid, mír a lidem zdraví a štěstí. A v neposlední řadě samozřejmě opět žáky do škol. Přeji vám všem i vašim blízkým hlavně pevné zdraví.

Mgr. Radmil Stíníl, ředitel ZŠ a MŠ

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA V BŘEZNU, DUBNU A KVĚTNU 2020:

91 let	Olga Hejralová
89 let	Jaroslav Bobek
86 let	Rudolf Fišer
	Věra Šimková
	Radoslava Dostrašilová
85 let	Helena Repaská
84 let	Josef Kalousek
	Jiří Kořínek
83 let	Hana Šprdlíková
81 let	Vladimír Medek
	Marie Ronová
80 let	Jaroslav Barták
70 let	Jiří Košť
65 let	Jaroslava Kyloušková
	Josef Kyloušek
	Miloš Koucký
50 let	Dana Řeháková

Do dalších let přejeme pevné zdraví a mnoho štěstí!

NARODILI SE:

Mikuláš Hlava
Vojtěch Smolík
Karolína Kudrnáčová

Novorozeňátkům přejeme dobrý start do života!

Diamantová svatba - 60 let společného života slaví:

Zdeňka a Liboslav Bursovi

*Do dalších let jim přejeme
hodně zdraví, štěstí a lásky!*

OPUSTILI NÁS:

Mojmír Husar
Marie Vaníčková
Věra Kupková

Pozůstalým rodinám vyjadřujeme soustrast.

JARNÍ SOKOLÍ LET

Takové to mohlo být krásné jaro. Ale zasáhla vyšší moc, která nás donutila přibrzdit a omezit jak své osobní aktivity, tak i aktivity spolkové a společenské. I přesto vám nabídneme pár řádků z naší činnosti a budeme se těšit na brzké shledání.

Letošní zima nebyla pro lyžníky příliš příznivá. Spousta práce, technické problémy a čekání po nocích, jestli bude mrznout a my budeme moci zasněžovat, protože Svatý Petr nám přírodního sněhu mnoho neseslal. Ale přesto se na Kozákově přece jenom lyžovalo. Sice pouze na jedné sjezdovce, ale jako jediní v okolí jsme klikou vleku točili. Nakonec celkem 56 dní (z toho 10 dní pouze z půlky). Za tuto dobu navštívilo náš Lyžařský areál na Kozákově osm různých mateřských školek, včetně té naší chuchelské. Zažili jsme dvakrát totální oblevu a jednu zimní vichřici, která byla na začátku února. V sobotu 29. února jsme uskutečnili tradiční maškarní karneval na lyžích, na kterém se i přes nepřízeň počasí sešlo 46 masek, a v neděli 1. března jsme pak lyžovali naposledy. Tak nám skončila zima...

...a přišlo jaro. S krásným teplým počasím, za které by se nemuselo stydět léto. Ale bohužel také jaro s „Covidem“, což znamenalo konec veškerého jak pracovního, tak i společenského života. Zrušení všech cvičení v sokolovně, zrušená valná hromada, zrušeno jarní divadelní představení, zrušený velikonoční jarmark, zrušený tradiční májový pochod v obvyklém termínu, zrušena tradiční chuchelská pouť... Zrušeno prostě všechno. A od té doby se dva měsíce prakticky neděje vůbec nic. Jediné na tom všem je pozitivní to, že jsme tak nějak všichni trochu zpomalili v této uspěchané době. Lidé jsou k sobě více uctiví a drží pospolu, i když se zrovna nemohou navštěvovat.

Proto vám všem, vážení spoluobčané, vážené sestry a vážení bratři, přeji do těchto nelehkých dní spoustu trpělivosti, buďte k sobě shovívaví, a hlavně buďte zdraví, jelikož „V zdravém těle zdravý duch“.

No a pokud šlo všechno dobře, tak v době, kdy čtete tento Chucheláček, už dochází k rozvolňování různých omezujících opatření. A tak snad máme za sebou májový pochod v náhradním termínu 23. 5. 2020, kterým si připomínáme letošní 75. výročí Chuchelského povstání proti nacistům, které započalo 3. května 1945 a vedli ho místní občané v čele se členy Sokola, o kterém jsme podrobně psali v minulém vydání.

Tužme se! Nazdar!

Martin Pitl, starosta TJ Sokol Chuchelna

K chuchelskému povstání

(vzpomínka a úvahy nad událostmi před 75 lety)

Sedím na staré lavici v chalupě mého dědy Františka Holuba na samotě u vesničky Lhota na úbočí Kozákova a čtu letošní první číslo Chucheláčku. Vždy se zájmem sleduji, co se v poslední době událo v mojí rodné obci Chuchelně.

V tomto čísle mě ale velmi zaujal článek s dlouhým názvem Chuchelské květnové povstání, Zelená internacionála, ILPKORG 1 a Hynek Palas z pera paní Šárky Bažantové. Paní Bažantová s využitím odborné historické literatury, většinou statí z regionálního sborníku Z Českého ráje a Podkrkonoší a historických pramenů, jako byly například zprávy odbojové skupiny v Chuchelně a ruských velitelů Šalujeva a Voronkova (otištěné v časopise Beseda z roku 1945) a také chuchelské obecní kroniky velmi pěkně zachytila dramatické události v naší obci před 75 lety. Jsem rád, že u příležitosti tohoto výročí otiskl Chucheláček článek připomínající tyto dramatické i slavné dny naší obce. Jako učitel na gymnáziu v Hořicích při výkladu o období protektorátu a konci druhé světové války zdůrazňuji studentům, že nebylo jen pražské květnové povstání 5. května 1945, ale že po celých Čechách a na Moravě povstaly desetitisíce lidí se zbraní v ruce proti nenáviděným německým okupantům, a to leckde dříve než v Praze. A mezi těmito stovkami obcí, které zahájily ozbrojené povstání proti nacismu, byla první právě naše Chuchelna. Jsem rád, že se má rodná obec tímto článkem v Chucheláčku k této slavné tradici hlásí. Velmi mě také potěšilo, že autorka článku připomněla významné osobnosti, bez kterých by chuchelské povstání asi ani nezačalo. Mám na mysli nejen ruské partyzány Šalujeva a Voronkova, ale především statečné chuchelské občany pekaře a tehdejšího starostu Sokola Hynka Palase, tajemníka obecního úřadu v Chuchelně Jaroslava Kousala a starostu obce Rudolfa Buriánka. Autorka také nezapomněla na oběti z řad chuchelských občanů, bratrance Oldřicha a Jaroslava Kouckých, kteří byli zabiti se zbraní v ruce jen několik dní po sobě.

K tomuto pěknému článku paní Bažantové bych rád doplnil ještě několik poznámek a vzpomínek. O příběhu Oldřicha Kouckého jsem psal před pěti lety také v Chucheláčku, protože tento příběh je velmi úzce spjat s rodinou mojí maminky Drahušky Tomíčkové, rozené Holubové. Právě nejbližší k chalupě mého dědy Františka Holuba na Lhotech čp. 31 byl zabit Olda Koucký (lhotecká hájovna, kterou dnes vlastní paní Bohdalová, je od místa události více vzdálená). Nyní nechci připomínat všechny podrobnosti, které znám nejen z vyprávění mojí maminky a dědy, ale také ze zápisků, které si děda ihned po těchto událostech zaznamenal. Jak uvedla paní Š. Bažantová, kronikářka Anna Morávková v obecní kronice o této události píše, že se dívala z půdního vikýře a spatřila smutný

průvod: „Po hoření silnici šli chlapci obklopeni německými vojáky a tlačili trakař, z něhož bezvládně visely lidské ruce narážející na tvrdou silnici. Že to vezli chlapci našeho Oldu Kouckého, to jsme se ovšem toho dne nedozvěděli.“ K tomu jen malé doplnění. Chlapci asi dvacetiletí, kteří vezli na trakaři zabitého Oldu a byli obklopeni německými vojáky, byli dva: Mrklas z Komárova a další Koucký ze Lhot z pod Zámčistě. Třetí už nebyl chlapec, byl to můj děda František Holub, kterému ten rok na podzim bylo 50 let. To jen pro upřesnění.

V článku mě také udělaly radost dobové fotografie, především jednotlivých aktérů těchto událostí. Je zde ale také velmi krásný záběr pokácených stromů a telegrafních sloupů na dolním konci obce u Vrabců. Tato fotografie se často publikuje i v celonárodních publikacích o květnovém povstání v Čechách. K tomu mám také osobní vazbu, protože stromy přes silnici spolu s jiným občany kácela také moje prarabeta, sestra mé babičky, Marie Opočenská rozená Machačná, která mi o tom často vyprávěla. Autorka článku ji spolu s dalšími také připomíná, zde ale v souvislosti s přípravou jídla pro partyzány.

Dále na fotografiích vidíme chuchelskou partyzánskou skupinu u březek nedaleko hřbitova a pak již portréty jednotlivých hrdinů chuchelského povstání. Je zde mohutný Jaroslav Kousal s drobným Vasilem Voronkovem, na další štábní kapitán Havlík, Voronkov a rodina Palasova před Palasovým domem v roce 1965 při 20. výročí povstání (pod fotografií je omylem uveden rok 1945). Na této fotografii není pekař Palas, ale nemyslím si, že v tuto dobu byl v komunistickém vězení. Tam byl jistě dříve, než v roce 1965 (pravděpodobně počátkem 60. let). Na dalších fotografiích můžeme vidět ruského partyzánského velitele majora Michaila Šalujeva, který spolu s Voronkovem a Metěljevem utekl z transportu smrti a které od konce zimy 1945 ve svém domě přechovával Hynek Palas. Pekař Palas prokázal nezměrnou statečnost již v roce 1943, kdy u sebe schovával jiného uprchlého ruského důstojníka Daniela Petrova, který se v Chuchelně u Palase skrýval, jak uvádí Šárka Bažantová, od 1. října 1943 do 1. dubna 1944. Bylo to v době, kdy Němci byli ještě pořád na vrcholu své moci a neváhali by užít nejtvrďší represe proti Palasově rodině, kdyby něco takového zjistili. Ve vyprávění pamětníků se traduje, že k Palasovi přišla v té době německá kontrola a prohledávala celý dům, zda nemá zatajenou mouku apod. Palas je musel vodit po domě. Přišli také k podkrovní světnici, kde se v té době skrýval Petrov. Němec se ptal, co tam je. Palas prý mu vysvětlil, že tam má světničku údajně jeho bratr, který je na práci v říši a on že od ní nemá klíč. Němec se prý s tím spokojil, takže vše dobře dopadlo. Na fotografii v Chucheláčku z roku 1944 jsou manželé Hynek a Marie Palasovi, Jaroslav Kousal a Danilo Petrov. Dnes si už ani nedokážeme představit obrovskou

odvahu a hluboké vlastenectví manželů Palasových a dalších chuchelských občanů. Za tuto činnost jim neustále hrozil trest smrti. V témže pokojíku v podkroví se několik měsíců posledního válečného roku ukrývali právě další ruští uprchlí zajatci Voronkov, Šalujev a Metěljev.

V dubnu a květnu 1980 v krajských novinách Pochodeň vycházely na pokračování paměti Vasilije Voronkova, které beletristicky zpracoval (a možná trochu upravil) sovětský novinář Leonid Stěpanovič Pitěrs kij. Novinář se odkazuje na to, že v jednom ruském oblastním muzeu jsou uloženy Voronkovovy partyzánské dokumenty a osobní věci. Uvádí také, že jeho rodina uchovává různé fotografie a dopisy z Československa. I když toto vyprávění je bezesporu silně nadsazené a literárně upravené (nevím, zda již samotným Voronkovem nebo až Pitěrs kým), a to hlavně ve velikosti vojenských střetů, počtu obětí, německých zajatců apod., v jednom je ale výstižné a pravdivé. A to v pohledu na rodinu Palasových a na Jaroslava Kousala. Voronkov tam vzpomíná, že po útěku z transportu se dostali do Dolní Sytové, kde je místní občan (Voronkov uvádí, že Václavík) zkontaktoval s chuchelským tajemníkem Jaroslavem Kousalem, který je tajně v noci převedl do Chuchelny k Palasům. V pamětech se píše: *Kousal se zastavil u patrového domu. „Tak a jsme tady,“ řekl klidně a spokojeně, jako by celá uplynulá cesta byla jen pouhým výletem a ne riskantní a nebezpečnou výpravou podniknutou k záchraně ruských uprchlíků.*

Na prahu se objevil postarší člověk a napadaje na jednu nohu sešel ke Kousalovi. Pozdravili se, pár minut tiše hovořili a ukazovali přitom do tmy. Nato muž přistoupil k Rusům: „Pojďte za mnou, tudy.“ Minuli dlouhou chodbu a vešli do potměšlého pokoje, kde stál kožený divan a množství židlí seřazených podél stěn. „Posadte se,“ vybídl je muž, zřejmě pán domu. „Měli by se umýt, Hynku“, ozval se Kousal. „Samozřejmě, všechno se dá zařídit“, odpověděl domácí pán a vyšel ze dveří. A za půl hodiny se Rusové cákali v teplé vodě a nevěřili svému štěstí. ...A už sedí v maličkém pokojíku v podkroví, čistě umytí, oholení, v bělostném prádle. Ještě jim ulpívá na jazyku chuť chleba s máslem, ještě cítí vůni horké kávy, tělem se jim rozlévá sladká únava, víčka se přivírají.

Ozvalo se zaklepání. Podívali se jeden na druhého: nechce se jim věřit – k nim, hostům se chovají jako k pánům domu, nevcházejí bez vyzvání. „Nu, teď už vypadáte jako lidi“, zasmál se Kousal. Konečně si ho mohli Šalujev, Voronkov a Metěljev prohlédnout. Vysoký, pevně stavěný člověk, dobrácké přívětivé modré oči, řídké bělavé vlasy, huňaté obočí, velký rovný nos, vystupující brada – každý jeho rys vyjadřoval klid a rozhodnost, prostotu i tvrdost, srdečnost i přitažlivost. ...Pověděl jim, že v domě, ba přímo v pokoji, ve kterém nyní sedí, žil téměř půl roku

sovětský vojenský důstojník Daniil Petrov, také uprchlý zajatec. Palasovi, Kousalovi a rodiny dalších českých vlastenců se o něho starali, léčili jej, zachránili mu život. A když se Daniil dověděl o slovenských partyzánských oddílech, odešel z Chuchelny a přidal se k nim.

Rusové si za několik dní odpočali, zotavili se. Každý z nich jedl za čtyři. Palasovi na jídle nešetřili, kromě toho jim sousedé přinášeli své skromné zásoby: chléb, brambory, cukr, máslo. Hospodyně byla vynikající kuchařkou – připravovala pro Rusy ta nejlepší a nejvýživnější jídla. Zpočátku je krmila pětikrát denně, malými porcemi. Uprchlíci byli natolik slabí, a tak dlouho hladověli, že se obávala, aby jim mnoho jídla najednou neublížilo.

Palasová získávala od známého lékárníka i léky, uměla připravovat odvary z nejrůznějších bylin a léčila jimi nemocné. Díky péči manželů Palasových se Rusům brzy navrátily síly, jen major ještě zůstával ležet – nohy ho neposlouchaly. Byly oteklé, s naběhlými žilami a Marie Palasová je dvakrát denně potírala jakýmsi mastmi, ohmatávala je jako zkušený doktor, balila do obkladů a obvazovala tak dovedně, až se zdálo, že celý život nedělala nic jiného. Její péče nezůstávala bez výsledků.

V závěru série článků se píše: Když se Vasilij Voronkov chystal (po skončení války) k odjezdu domů do rodného rjazaňského kraje, opatrně ukládal do zavazadla drahocenné dárky od svých československých přátel, deníky se zprávami o bojových akcích, adresy svých bratrů ve zbrani, vyznamenání a medaile. Ale zvláště drahý mu byl jeden dokument – diplom čestného občana obce Chuchelna. Byl partyzánu udělen „Za hrdinství, odvahu a smělost, projevené v krutých bojích s fašistickými okupanty.“ Tolik tedy z článků Leonida Pitěského v Pochodni z roku 1980. Autor zde také píše, že Voronkov bohužel již deset let není mezi živými, to znamená, že zemřel někdy v roce 1970.

Sedím na lavici v dědově chalupě čp. 31 na Lhotech a hlavou se mi honí různé vzpomínky. Na moji maminku Drahušku, která mi vyprávěla, že v čtyřicátém pátém roce právě na této lavici seděli ruští partyzáni a jeden z nich, Voronkov, se obrátil na moji maminku, tehdy osmiletou holčičku, se slovy: „Něbojsa, děvčeka, když pridu Němci, tak jich tímhle padesát zabiju“. A v ruce držel německý ruční granát. Také si vzpomínám na své osobní setkání s Voronkovem. Bylo to v roce 1965, tedy 20 let po válce. Voronkov přijel do Československa a samozřejmě také do Chuchelny. V článku Leonida Pitěského se o tom také píše: (že Voronkov) v Chuchelně bezpečně našel závod a najisto zamířil k Palasovu domu. Zde se ukrýval jako uprchlý válečný zajatec, zde byl později partyzánský štáb. Manželé Palasovi Voronkova ihned poznali. Rozplakali se – vždyť se znovu setkali se svým

ruským synem (je všeobecně známo, že Voronkov zase nazýval Hynka Palase svým otcem – pozn. JT). *V klubu* (míněna je samozřejmě sokolovna – pozn. JT) *se zatím plni radostného očekávání scházeli obyvatelé obce.*

Ale nyní k mé vzpomínce. V roce 1965 jsem byl předškolákem v chuchelské mateřské škole. Byl jsem velmi pyšný na to, že mě paní učitelka Bucková nebo paní ředitelka Chaloupecká pověřily, abych za děti ve školce uvítal ruského partyzána, který měl naši školku také navštívit. Nevím už, jestli jsem ze sebe vymáčkl nějaké slovo, vím jen, že jsem mu podal ruku a Voronkov mě vzal do náruče. Byl jsem strašně hrdý, že mě chová slavný partyzán, o kterém jsem slyšel už od své maminky. Na oné slavnosti v sokolovně k 20. výročí osvobození jsem také vlastně byl. Děti ze školky (a jistě i ze školy) zde měly kulturní vystoupení. Hráli jsme, myslím, pohádku Šípková Růženka a recitovali jsme různé básničky a zpívali písničky. Já jsem se musel naučit dětskou písničku o Rudé armádě, kterou si dodnes pamatuji. Začínala slovy: „Vojáci, vojáci Armády rudé, radostné pozdravy zněly jim všude, za naši svobodu životy dali, jak bych jim to pověděl, jsem ještě malý“ atd. Také jsem slyšel od svých rodičů (sám jako malý chlapec jsem to samozřejmě neregistroval) vyprávět, že při této oslavě se stala zajímavá událost. Ačkoliv, jak jsme z článku Pitěského mohli vysledovat, si ruští partyzáni nejvíce vážili a cenili Hynka Palase a jeho rodiny, komunistický režim se k pekaři Palasovi jako k živnostníkovi nezachoval dobře. Dokonce nějakou dobu strávil ve vězení. Když se pak v sokolovně konala zmíněná oslava k výročí osvobození, pro hrdinu Palase nebylo místo u čestného stolu. Když ale ke stolu přivedli Voronkova, sháněl se po Palasovi se slovy: „A kděmoj otěc?“ A nechtěl sedět jinde než s ním. Šárka Bažantová ve svém článku má také fotografii Hynka Palase a Vasilije Voronkova z roku 1965, jak sedí spolu u stolu právě v chuchelské sokolovně.

Jsem velmi rád, že i v době pandemie si Chuchelna připomněla alespoň článkem v Chucheláčku slavné události před 75 lety, kdy chuchelští občané byli první, kteří vystoupili se zbraní v ruce proti okupantům. Mám ale stále jedno přání, aby tyto události byly nějak viditelně zachyceny pro naše občany i pro návštěvníky například ve formě panelu někde na návsi, kde by si všichni mohli kdykoliv o těchto událostech přečíst základní informace a prohlédnout si zvětšené fotografie z těch dnů, zvláště hlavních aktérů i obětí tehdejších událostí: například bratranců Kouckých, ruských partyzánů Voronkova a Šalujeva a především pekaře a starosty Sokola Hynka Palase a jeho manželky, tajemníka obce Jaroslava Kousala či starosty obce Rudolfa Buriánka. Nejen mě, ale jistě i spoustu dalších zájemců nejen o vojenskou historii, by tento počin určitě potěšil.

PhDr. Jan Tomíček

Přátelské kontakty obcí Chuchelna a Chuchelná

Než se pustím do samotné historie, dovolím si malou jazykovou poznámku: Chuchelna v okrese Semily je s krátkým "a", je to tedy podstatné jméno a skloňuje se podle vzoru "žena". Naproti tomu Chuchelná v okrese Opava se píše s dlouhým "á", zde se jedná o přídatné jméno a skloňuje se podle vzoru "mladá". Tak například: Jedu-li do Chuchelny, jedu do Podkrkonoší a naopak, jedu-li do Chuchelné, jedu do Slezska. A bydlím-li v Chuchelně, jsem z Podkrkonoší, ale bydlím-li v Chuchelné, bydlím ve Slezsku.

Díl 1. - léta 1966 -1974

1966: Historie vzájemných návštěv obyvatel obou obcí se začala psát v roce 1966 z iniciativy pana Petra Kylouška, režiséra našich ochotníků a pana učitele Jiříka z Chuchelné. Obě obce o sobě věděly již dříve, a to zejména díky záměnám poštovních zásilek, posílané do té či oné z nich. Po vzájemné komunikaci s Jednotným kulturním střediskem v Chuchelné byl dohodnut program návštěvy 46 našich občanů, která se uskutečnila ve dnech 3. - 4. září. V sobotu 3. září před polednem byla delegace uvítána u budovy ZDŠ předsedou MNV Martínkem, ředitelem školy Antonínem Olšinou a kronikářem Bedřichem Olšinou. Po vzájemném představení se všichni odebrali k pomníku obětem 2. světové války, a tam položili věnce. Následovala prohlídka školy, pak oběd v závodní jídelně Lisovny nových hmot, po obědě exkurze v tomto závodě. Odpoledne si hosté prohlédli plemenářský podnik v Albertovci. Kronikářka Chuchelny uvádí prohlídku stájí dojníc a jalovic, avšak nezmiňuje koně, kteří vždy v Albertovci byli. Další zastávkou byl Rehabilitační ústav v Chuchelné. Večer naši ochotníci sehráli pásmo písní Karla Hašlera "Ta naše písnička česká". Poté hostitelé uspořádali besedu nad kronikami obou obcí, večer pak zakončila taneční zábava. Hosté nocovali v rodinách obyvatel Chuchelné. V neděli dopoledne se přátelé srdečně rozloučili. Naši občané se cestou zpět domů zastavili na zámku v Hradci nad Moravicí, v muzeu J. A. Komenského ve Fulneku a v aragonitové jeskyni v Teplicích nad Bečvou. Bylo dohodnuto, že v příštím roce se uskuteční návštěva občanů Chuchelné u nás v Chuchelně.

1967: Reciproční návštěva se uskutečnila ve dnech 16. - 19. června. Zájezd organizovali zástupci závodu Lisovny nových hmot, Rehabilitačního ústavu a Jednotného kulturního střediska. Přijelo k nám

37 občanů Chuchelné, kteří zapsali děkovnou zdravici do naší obecní kroniky a všichni se k ní podepsali. V kronice je rovněž zapsána báseň kronikářky Anny Morávkové, kterou přednesla při uvítání hostů:

*„Přišli k nám hosté z Bezručova kraje,
Kde v hlubinách dolů černý démant zraje.
Zde našli jsme své milé dobré přátele
my z naší Chuchelny, tam kdesi z Chuchelné.
Dnes oni našimi jsou hosty.
Náš kraj je hornatý a lid náš prostý.
Leč naše srdce vřelou láskou plane,
toužíme uctít hosty milované.
Vítejte nám, potomci bájného reka Ondráše!
Váš hrdina – ten stejně jak náš Krakonoš
někomu plnou nůši dal, leč druhému vzal koš,
by ztrestal zbabělce a lháře.
My, pamětlivi toho, chceme však láskou vroucí
potvrdit vám přátelství naše nehynoucí,
abyste všichni vzpomínali léta
na družbu s Chuchelnou – až do skonání světa.*

Po uvítání a pohoštění si naši občané rozebrali hosty domů na nocleh. Následující den - v sobotu - hosty oficiálně přivítal předseda MNV Adolf Štěpánek a tajemník Zdeněk Korda. Pak si hosté prohlédli naši obec, zejména se jim líbilo naše nové koupaliště. Další zastávkou byl Kozákov, kam hosté odjeli autobusem, a odkud byl toho dne nádherný rozhled. Poobědvali na tamní Riegrově chatě. Poté odjeli do Železného Brodu, odkud podnikli pěší túru Riegrovou stezkou do Semil, kde si prohlédli město. Pak se vydali zpět do Chuchelny. Večeři připravili pánové Kořínek a Valtr v sokolovně. Hosté pak předvedli kulturní slavnost ke 100. výročí narození Petra Bezruče. Děvčata v hlučinských krojích recitovala jeho básně, a také básně Frana Směji, zatančila slezské národní tance se zpěvy. Po slavnosti byly předány oficiální dary, naši hosté obdrželi skleněný pohár, který se na Obecním úřadě v Chuchelné zachoval do dnešních dnů. Naše složky od našich přátel obdržely obrazy. Následovala taneční zábava, k tanci hrála kapela Ládi Brodského. Další den - v neděli - následoval zájezd do Českého ráje - dle kronikářky Morávkové hosté shlédli Malou Skálu, Turnov, Hlavatici, Valdštejn, Hrubou Skálu, Sedmihorky, Trosky, po obědě pak přes Kost a Humprecht jeli do Sobotky. Kronikář Olšina

dojmy shrnul slovy: "Český ráj je vskutku zemským rájem napohled." Večeři hosté měli v hostinci "U Sůvů". V pondělí ráno se hosté rozloučili a pozvali své přátele na příští rok zase k návštěvě Chuchelné. Dopoledne si hosté s některými svými hostiteli prohlédli ještě sklářskou školu v Železném Brodě a národní podnik Železnobrodské sklo, kde se vyrábělo broušené a hutnické sklo, také skleněné korálky a figurky. Po obědě se výprava vydala domů.

1968: Ve dnech 25. - 27. května se uskutečnil druhý zájezd našich občanů do Chuchelné, zúčastnilo se ho 46 lidí. Byli uvítáni před továrnou předsedou JSK p. Kupčákem a předsedou MNV, přítomny byly rovněž děti s květinami. Po obědě v závodní jídelně Lisovny nových hmot (hosté si velmi pochutnali na srncím na smetaně) se delegace rozdělila na dvě skupiny. Jedna odjela na exkurzi do Státního hřebčína v Albertovci, kde je prováděl mistr republiky v drezúře. Druhá skupina se věnovala návštěvě Rehabilitačního ústavu. Večer proběhla v kulturním domě taneční zábava, která se protáhla až do brzkých ranních hodin. Ředitel ZDŠ Olšina předal našim zástupcům dar - loutku oblečenou do hlučinského kroje. Pan Kořínek, zástupce našich hasičů, předal hasičům Chuchelné pamětní plaketu ze železnobrodského křišťálu. Panovala báječná nálada, občané obou obcí besedovali o dosavadním průběhu demokratizačního procesu a společně se těšili na lepší budoucnost. Kdo tehdy mohl tušit, co se stane za necelé tři měsíce! Druhý den se uskutečnil výlet na hrad Hukvaldy, do skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm. Pak se výletníci vydali na horskou chatu Vlčina, kde poobědvali. Anna Morávková uvádí, že to bylo ve valašské kolibě. Pak se vrátili údolím Ostravice zpět do Chuchelné, kde pokračovala radostná zábava opět až do noci. Poslední den dopoledne se naši se svými hostiteli rozloučili a vydali se zpět domů. Cestou se zastavili na prohlídku Vítkovických železáren v Ostravě.

Někdy v těchto letech přivezla některá z delegací do naší ZDŠ adresy dětí, se kterými jsme si potom dopisovali. Já jsem navázala kontakt s Dagmar Zajíčkovou, bylo mi tehdy asi 8 či 9 let. Už si nepamatuji, jak dlouho výměna našich dopisů trvala, asi to bylo v řádu roku, nejvýše dvou. Náš kontakt se obnovil při návštěvách z let 1973 a 1974. Tehdy trvalo dopisování asi o trochu déle, pak se kamarádka provdala a odstěhovala se z Chuchelné. Přišly jiné starosti u ní i u mne, v současné době o sobě nevíme.

1970: 22. - 24. května se uskutečnila druhá návštěva našich přátel v naší obci. Přijelo 38 hostů, převážně mladých lidí. Dorazili k nám v pátek v pozdních hodinách, místní občané si je hned rozebrali na ubytování. Následující den byl opět uspořádán výlet do Českého ráje - na programu byla návštěva zámku Hrubý Rohozec, hradu Trosky a poté Prachovských skal. Večer TJ Sokol uspořádal taneční zábavu. V neděli proběhl v provedení našich hostů - kulturního sdružení z Chuchelné pod vedením Miroslava Kupčáka v sokolovně kulturní program k 50. výročí navrácení Hlučínska k ČSR "Hlučínsko se baví, tančí a zpívá". Dívky v hlučínských krojích recitovaly básně a zpívaly písně z dob před rokem 1920 až po současné. Zatančily také slezské národní tance a část Slezské besedy. Pásmo bylo zakončeno verši Petra Bezruče. Pak hrál Big beat z Chuchelné, opět až do pozdních nočních hodin. Cestou zpět se naši hosté zastavili v n. p. Železnobrodské sklo na exkurzi.

1973: V tomto roce se uskutečnil další z oficiálních zájezdů našich ochotníků pod hlavičkou TJ Sokol Chuchelna do Chuchelné, tentokrát s komedií "Hledá se panic", a to opět v režii Petra Kylouška. Spali jsme zase v rodinách, mnozí z nás se vraceli ke starým známým. V den příjezdu jsme nejprve absolvovali prohlídku hřebčína Albertovec. Večer se uskutečnilo zmíněné divadelní představení, po kterém hostitelé uspořádali taneční zábavu. Následující den jsme se jeli podívat do arboreta v Novém Dvoře, a po obědě jsme se vydali zpět domů. Kronikářka Anna Morávková opět zdůraznila, jak byli naši přátelé milí a pohostinní.

1974: Ve dnech 15. - 16. června nás navštívila delegace z Chuchelné. Někteří spali, jak bylo tradicí, v rodinách hostitelů, skupina mladých lidí si však postavila stany na louce nad koupalištěm, kde tehdy ještě nestály rodinné domy. Večer v sokolovně nám předvedli pásmo scének, písní, tanců a hry na hudební nástroje. Svým hlasem nejvíce zaujala mladá zpěvačka Kristina Pavlíčková. Hosté od předsedy MNV obdrželi obraz profesora Miloslava Janků "Krkonošská krajina".

Tato poslední dvě léta doplnil vzpomínkami pamětníků Ing. Rudolf Sněhota, starosta obce Chuchelné:

"Při družebních návštěvách se navazovaly kontakty nejen mezi tehdejšími Místními národními výbory a spolky. Lidé mezi sebou našli spřízněné duše, se kterými navázali dlouholeté přátelství. Jedni z nich

byli manželé Lužní z Chuchelné, kteří se po několik let setkávali s rodinou Břetislava Plívy z Chuchelny. Mezi hosty, kteří přijížděli na pozvání obce, byli lidé různého věku. Těm, kterým se u nás líbilo, své návštěvy opakovali, a postupně navazovali nová přátelství. Byli zde také mladíci z Chuchelny, kteří se v roce 1973 rozhodli navštívit Chuchelnou. O dovolených v zahraničí jsme si mohli nechat jen zdát a o dovolené „all inclusive“ nikdo z nás nevěděl. Stačila dovolená pod stanem. Tak se čtyři mladíci z Chuchelny rozhodli strávit několik dnů v naší obci. Václav Housa, Richard Ullrich, Josef Mach a Bohumil Koucký si postavili za sídlištěm svůj stan. Možná také proto, že poblíž bydleli manželé Lužní, kteří s Břeťou z Chuchelny stále udržovali přátelství. Měli tak jistotu, že budou-li něco potřebovat, můžou se na ně obrátit. Jak už to bývá, když se v obci objeví někdo nový, tamtamy hned vyšlou zprávy. Také děvčata, která se s chlapci trochu ze společných akcí znala, využila příležitost, a šla se podívat, kdo že to přijel. Stačilo jen pár dnů a mezi jedněmi z nich se zrodila láska. Marie Lasáková a Bohumil Koucký našli v sobě takové zalíbení, že si začali dopisovat, a známost byla záhy završena svatbou. Ta se konala 20. dubna 1974 v restauraci na hřišti v Chuchelné, která byla tehdy nově otevřena. Mladí s ničím spěchat nemuseli. Ještě nějakou dobu si museli počkat na narození svého potomka. S odstupem času sami přiznávají, jaká to byla odvaha, po tak krátké známosti svázat své životy. Prakticky se moc neznali ani oni, ani jejich rodiče. Marie vyměnila Chuchelnou za Chuchelnu, a začala žít svůj život v novém prostředí. Začátky nebyly vůbec lehké. Neměla poblíž své rodiče ani sestru, se kterou se měly velmi rády. Neměla kamarádky, a také jí zprvu dělalo potíže rozumět některým krajovým výrazům. Ti dva si však slíbili lásku a věrnost manželskou, a tu již po 46 let dodržují. Ať jsou spolu šťastní i nadále. Můžeme si jen přát, ať družba mezi obcemi také vydrží, a snad vniknou i nová přátelství a možná i svatby."

Prameny: Kronika obce Chuchelny, díl 2.
Kronika obce Chuchelny, díl 3.
Kronika obce Chuchelna, díl 4.
Materiály poskytnuté starostou obce Chuchelná
Ing. Rudolfem Sněhotou

Ivana Heřmanová

POZOR - ZMĚNA TERMÍNU AVIZOVANÉ AKCE

Na kole dětem

2020

Trasa Na kole dětem 10. června - 20. června

Prolog	Středa 10.6.	Hlučín – Ostrava – Petřvald – Vratimov – Kopřivnice 70 km	Celkem 1 238 km
1. etapa	Čtvrtek 11.6.	Kopřivnice – Nový Jičín – Hranice – Bystřice pod Hostýnem – Slušovice – Slopné 101 km	
2. etapa	Pátek 12.6.	Luhačovice – Zlín – Uh. Hradiště – Podolí – Dolní Němčí – Blatnička – Strážnice – Bzenec Vinný dům 112 km	
3. etapa	Sobota 13.6.	Bzenec – Hodonín – Čejkovice – Velké Pavlovice – Dolní Věstonice – Hrušovany u Brna – Rosice – Ivančice 130 km	
4. etapa	Neděle 14.6.	Ivančice – elektrárna Dukovany – Rouchovany – Moravské Budějovice – Dačice – Střelice – Jindřichův Hradec 128 km	
5. etapa	Pondělí 15.6.	Jindřichův Hradec – Třeboň – České Budějovice – Hluboká nad Vltavou – Vodňany – Písek 126 km	
6. etapa	Úterý 16.6.	Písek – Čimelice – Příbram – Hořovice – Beroun – Družec 122 km	
7. etapa	Středa 17.6.	Družec – Praha – Brandýs n. Labem – Stará Boleslav – Benátky nad Jizerou – Mladá Boleslav – Sobotka 128 km	
8. etapa	Čtvrtek 18.6.	Sobotka – Chuchelna – Pecka – Dvůr Králové nad Labem – Jaroměř – Opočno – Solnice 132 km	
9. etapa	Pátek 19.6.	Rychnov nad Kněžnou – Kunvald – Neratov – Olešnice v Orlicích – Deštné v Orlicích – Rychnov n. Kněž. 101 km	
10. etapa	Sobota 20.6.	Rychnov nad Kněžnou – Žamberk – Letohrad – Jablonné nad Orlicí – Lanškroun 84 km	

GENERÁLNÍ PARTNER

ŠKODA
We Love Cycling

SMO
Otrokovice
NADACE ČEZ

VITA
SOFTWARE
Interflex s.r.o.

HLAVNÍ PARTNEŘI :

KARETA
linstram

MetLife
Provázíme vás životem
KALÁB

Josef Zimovčák + 420 723 890 777, Bc. Martina Střížová - koordinátorka + 420 773 750 499, Mgr. Petr Veselý + 420 773 750 497

V CHUCHELNĚ 18. 6. MEZI 9. - 10. HODINOU

Na kole dětem

Sportovní projekt na podporu
onkologicky nemocných dětí

2020

I já pomáhám.

My Vás v tom děti nenecháme.

Od roku 2010 probíhá vždy začátkem léta
cyklotour „Na kole dětem“ napříč Českou republikou. Jedná se o jedinečnou akci,
která se svým charakterem a rozsahem zařadila mezi významné sportovní projekty
na podporu onkologicky nemocných dětí. V roce 2020 startuje již 11. ročník.
Peloton cyklistů v čele s Josefem Zimovčákem vyrazí
na desetidenní cyklojízdu napříč celou Českou republikou.

VEŘEJNÁ SBÍRKA
číslo účtu: 107-484410267/0100

www.nakoledetem.cz

ALFUN	AQUA-THERMO®	TOI TOI	K1 STEAKHOUSE	FAJNE	VEKRA OKNA DVEŘE	Draslovka	styrotrade	styroprofile
METALLPLAST BYKALING NA ŠROTI	VINNÝ DŮM - BZINEC -	QUALIFORM	ALTA MINERALS	MATRIX	Zimovčák	DEMP HOLDING	Kardio Brychta s.r.o.	ROMAPOL®
PLASTOVÁ OKNA HORNÍ BRANISLAVA	Zdravotnický TOMÁŠEK	Instav	ZICHOVEC	JL OBARA	hamaq	RACHA KOVO SPORT	PRINCIP	OSRAM
VORTEXAIR	AK DENT	UniCredit Bank	ZVONÝ Jan Seda	DOLVER	COMTHERM	MOTOREST Samota	motogrip	GLS EXPRESS
GUMEX	koukal badminton	JAVORNIK	ZLATNICTVÍ LADOS MOTOCYKLOVÝ	dn	STAVREKO s.r.o. KRAJEČKÁŘOVÉ	NADČERNÝ FOD KROUŽKY DĚTEM	SUNSYSTEM	MAXIMUM
Zabojník	PALETY	TECHNICAL PROJECT	kubica	NEJEDLÝ	PKMETON	bizmark	KAVARNA ADRIA	HIG BIC s.r.o.

Odkryté sloupce čediče v lomě Slap - foto Jaroslav Barták

MLOK z LOMU

nový spolek

V únoru letošního roku 2020 vznikl nápad založit spolek, který by sdružoval obyvatele obcí Záhoří, Smrčí, Proseč a Chuchelna, jichž se dotýká činnost zdejších čedičových lomů. Spolek dostal název **Mlok z lomu** a nyní je ve finální fázi administrativního procesu registrace.

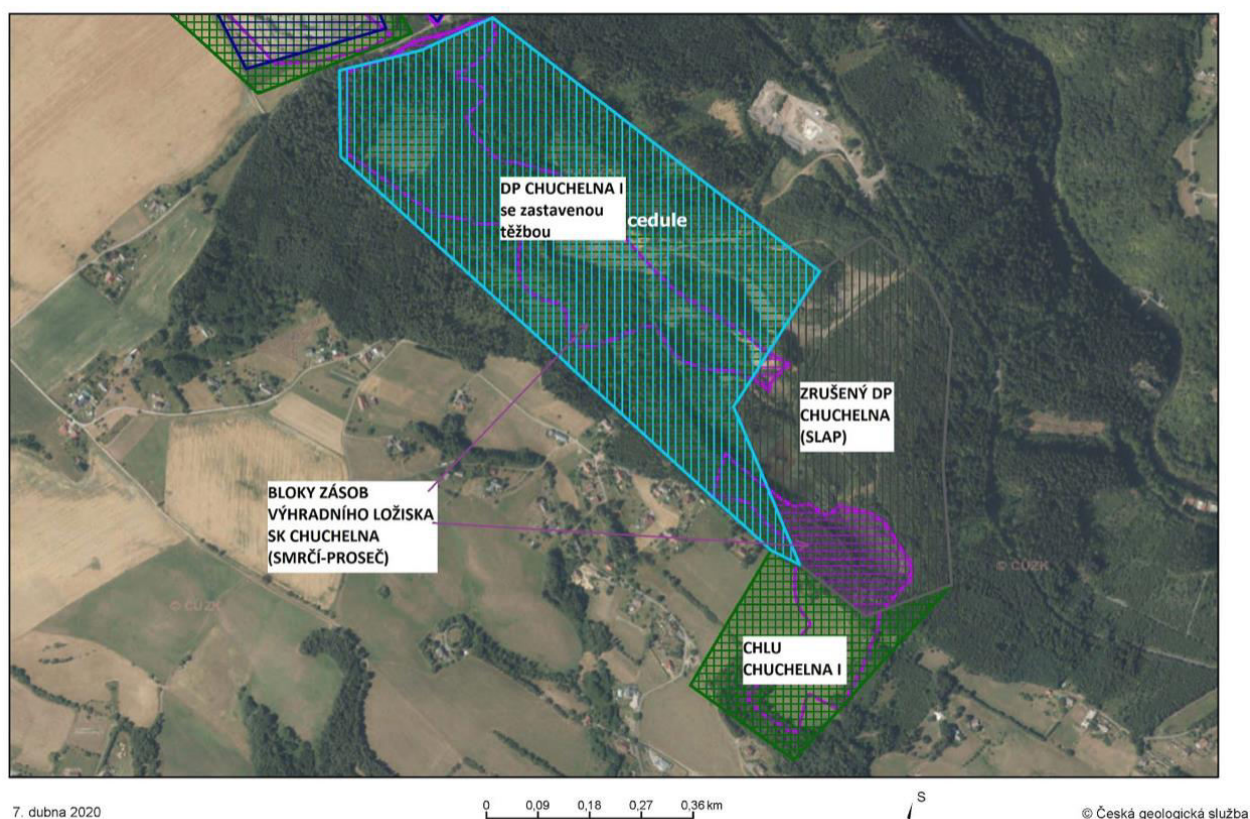
Impulesem k jeho vzniku byla nejen zesílená činnost a hlučnost lomu Smrčí v poslední době, která zhoršuje kvalitu života občanů v okolí, ale také informace z veřejné diskuze v Liberci konané v říjnu roku 2019, kde byl představen dokument „**Regionální surovinová politika Libereckého kraje**“, z něhož mj. vyplývá, že v časovém horizontu 2 až 5 let lze obnovit těžbu v dobývacím prostoru lomu Chuchelna. Čedič je nedostatkovou surovinou a zvyšuje se proto poptávka. Tzv. rebalance surovinové politiky potom znamená, že v dobývacích prostorech v útlumu může být obnovena těžba.

Cílem spolku je shromažďovat relevantní informace a předávat je občanům žijícím v blízkosti těchto lomů. Spolek získává informace komunikací s obecními úřady okolních obcí, s krajskými úřady a s dalšími souvisejícími institucemi jako je např. Obvodní báňský úřad, Hygienická stanice Liberec atd. Během posledních měsíců byl spolek Mlok v kontaktu také s botaniky, zoology, geology a pracovníky CHKO Český ráj. Spolek se zajímá o všechny dopady těžební činnosti na místní životní prostředí, kvalitu ovzduší, zdraví obyvatel, lesní porost, faunu, flóru, hydrologickou situaci i statiku nemovitostí. **Lom Chuchelna Slap je součástí globální sítě geoparků UNESCO.**

OÚ Chuchelna obdržel stanovisko společnosti EUROVIA Kamenolomy, a. s., které uvádí, že „... V současné době je na lomu Chuchelna povolena hornická činnost - zajištění lomu na základě rozhodnutí Obvodního báňského úřadu Liberec z roku 2004. Platnost rozhodnutí byla stanovena do 30. 6. 2009. Následnými prolongacemi z roku 2009 a 2014 byla prodloužena platnost rozhodnutí do 30. 6. 2024. Což je pro nás v tuto chvíli závazný termín, kdy by po jeho uplynutí mělo dojít k obnovení těžby, pochopitelně za respektování podmínek stanovených dotčenými orgány státní správy. Nežle ani vyloučit variantu, že dojde k dalšímu prodloužení režimu zajištění lomu." Dokument je k dispozici na OÚ Chuchelna. Očekáváme taktéž oficiální stanovisko Obvodního báňského úřadu.

Členové spolku Mlok z lomu, kterých je v současné chvíli přes padesát, nesouhlasí s obnovením těžební činnosti v dobývacím prostoru Chuchelna. Snažíme se zjistit, jaká je reálná situace. V případě, že by těžba měla být opravdu obnovena, pak se spolek bude snažit zprostředkovat komunikaci s těžaři a s příslušnými institucemi.

Pokud vám není jedno, jakým způsobem může těžba nevratně změnit ráz místní krajiny a ovlivnit životní prostředí, máte možnost činnost spolku podpořit vyjádřením nesouhlasu s obnovením těžby či se stát členy. **Veškeré informace poskytujeme na e-mailu spolku: spolekmlok@gmail.com**

Ortofotomapa dobývacího prostoru Chuchelna

Spolek **MLOK z lomu** se plánuje představit také formou akcí pro veřejnost. V letošním letním období plánujeme tyto venkovní akce:

Lesní hra MLOK v LESE okolím lomu Chuchelna Slap

Sobota 27. 6. 2020

5 km turistická trasa lesním terénem se znalostními úkoly o místní přírodě.

Pro rodiny s dětmi i bez dětí.

Indiánský workshop GRAND CANYON v lomu Chuchelna Slap

Sobota 25. 7. 2020

Celodenní (10 - 16h) indiánské hry v lese s angličtinou. Na tuto akci je kapacita omezena a je třeba se přihlásit na e-mail spolku.

Přihlášené děti pohlídáme, rodiče mají volno.

Stezka odvahy SOUMRAK MLOKŮ

Sobota 15. 8. 2020

3 km turistická trasa tmou, divnými zvuky a kdo ví ... možná i hejkalem.

Pro rodiny s dětmi i bez dětí.

Upřesňující informace zveřejníme nejpozději týden před konáním akce na **fb stránce Mlok z lomu**.

Všechny akce jsou venkovní, při výrazné nepřízni počasí se nebudou konat.

Informace o akcích získáte také na e-mailu spolku: spolekmlok@gmail.com

Za spolek Mlok z lomu Lucie Gore, Monika Vajsová, Klára Voskovcová

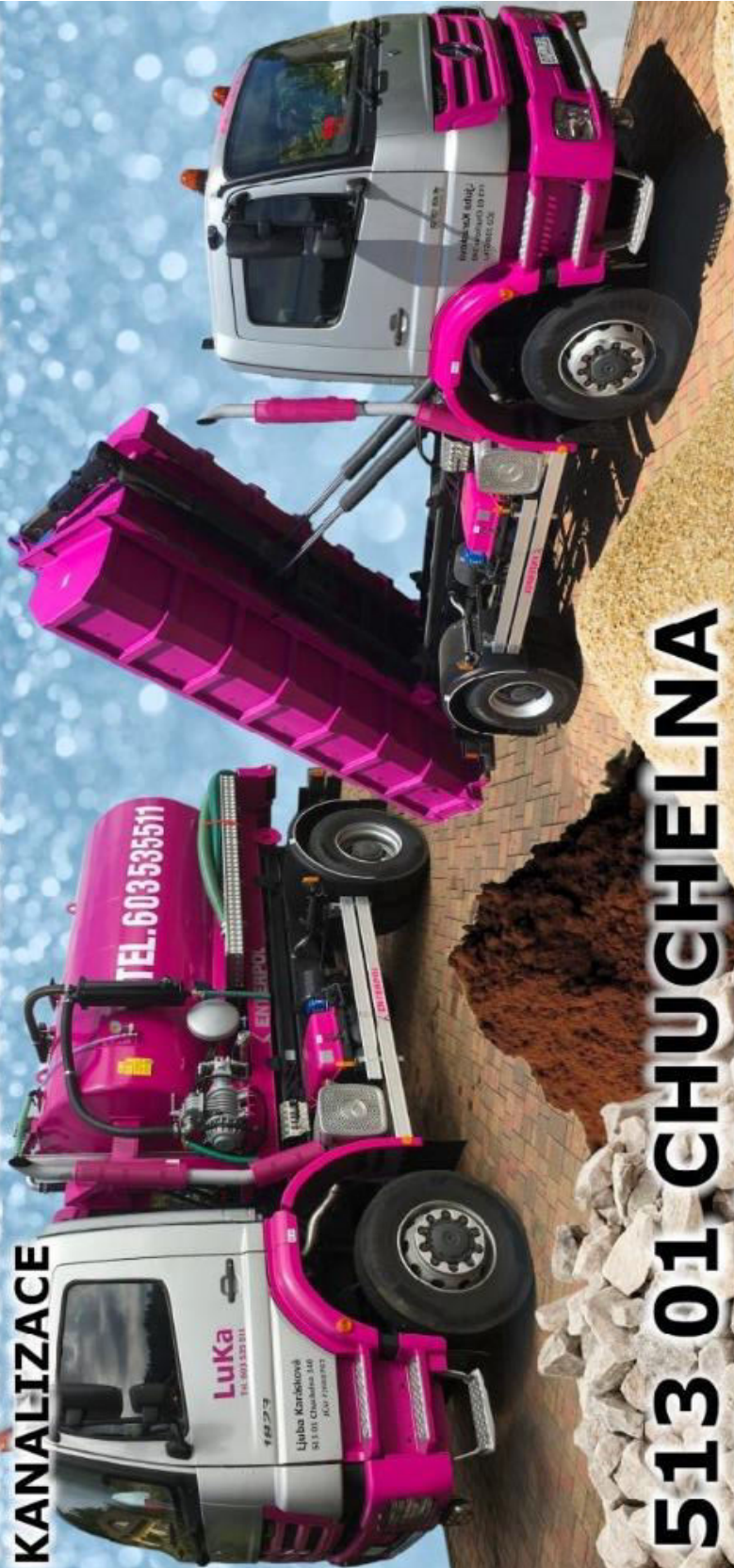

Lom Chuchelna

ODVOZ
ODPADNÍCH VOD
SEPTIKY, ŽUMPY, ČISTIČKY
VYSOKOTLAKÉ ČISTĚNÍ UCAPANÉ
KANALIZACE

NÁKLADNÍ DOPRAVA
LuKa
PÍSKŮ, ŠTĚRKŮ
MOŽNOST PŘÍSTAVENÍ
KONTEJNERŮ

DOVOZ

The image shows two yellow trucks. The truck on the left is a sewer cleaning truck with a large yellow tank and a pump. The truck on the right is a sand/gravel truck with a large yellow hopper. Both trucks are parked on a dirt road. The background is a blue sky with white clouds.

513 01 CHUCHELNA
TEL.: 603 535 511, 720 982 400